

رضا مهیمن

دوسیش زیبایی بربستر همیشه رفخ

یادداشتی بر «زعفران»

سینماپی و حرفه‌ای «زینت» ساخته ابراهیم مختاری است که می‌بینیم فیلم‌های کوتاه‌وی مورد توجه بیشتر و بازیبینی دقیق‌تر قرار می‌گیرد. و بسیار شبیه موقعی است که فیلمی، خارج از کشور موفقیتی کسب می‌کند و پس از آن، اینجا، دقیق‌تر دیده می‌شود و احياناً به به و چه چه.

و اما ماجرا، آنچه مرا پس از دیدن فیلم «زعفران» سرِ شوق آورد، انتقال یک وضعیت خاص، به بیننده بود. بیننده می‌تواند در این وضعیت انتقال یافته، گشست و گذاری داشته باشد و آنچه را که شاید منظور قطعی سازنده فیلم نبوده است بینند. و این مرحله یعنی موفقیت در کار، برای خالق اثر.

فیلم، روش کاشت و برداشت زعفران را به نمایش می‌گذارد. (جنبه اطلاعاتی قضیه)، اما فیلمساز با میزان‌ها،

نوشته‌ام یادداشتی بر فیلم «زعفران»، زیرا برخورد شخصی خود را با فیلم بیان کرده‌ام، نه نقد تحلیلی همه‌جانبه. در نقدها، ساختار فیلم است که محور قرار می‌گیرد، و سهم تماشگر، اگر نگوییم جایی ندارد، در لایه‌های آخر جای می‌گیرد. اما این یادداشتها، بیشتر برخورد شخصی و حسی بیننده با فیلم است.

قبل از شروع، نیم‌نگاهی داریم به وقایع اتفاقیه، و بعد آغاز ماجرا. فیلم کوتاه در این مرز و بوم هنوز جایگاه واقعی خود را پیدا نکرده است و بیشتر در این سالها به عنوان کارهای تجربی و نه‌چندان جدی مطرح بوده است، به خصوص که اثر، داستانی هم نباشد. شاید وقت آن رسیده باشد که دست‌اندرکاران، به این قد و قواره، از رویه‌رو نگاه کنند و لباسی در خور قامت آن، آراسته سازند. پس از موفقیت فیلم

از دریچه رنج است که آدمی به شناخت و معرفت می‌رسد.^۱ تلاش و مشقت کار و رنج ناشی از آن، برای آدمهای فیلم، مسئله غیر عادی نیست، بر عکس، جزو اصول اولیه زندگی آنان به حساب می‌آید.

بدون رنج، زندگی آنان تهی است.

و بر بستر رنج و مشقت کار، گلی به بار می‌نشیند که رنگش، رنگ عشق است و بویش، نوازنده مشام جان. خنده را به چهره درد کشیده آدمی می‌نشاند. سفره را و تمامی زندگی را رنگ آمیزی می‌کند. داشت و برداشت زعفران، قصه خود آدمها است. رویش آنان است بر پهنه زمین، تلاش و تجربه و شکست و رنج، آنان را آماده شکفتن می‌کند. و در لحظه‌ای گلی وجودشان (چون زعفران) می‌شکند و زندگیشان در آن لحظه معنا پیدا می‌کند. و چه رنگ و بویی دارد این لحظه.

موقعی که دوربین مختاری به آدمهای فیلمش تزدیک شده، بیننده را در دو قدمی آنان قرار داده است. تا با نگاهی یا حرکتی که در سکوت همیشگی انجام می‌دهند، سکوت بیننده را به شناخت و شعور و داوری تبدیل کند: مرد برای فروش زعفرانها به شرکت تعاونی مراجعه می‌کند. مسئول شرکت سرگرم توزین زعفرانهاست.

حرکتهای دوربین، انتخاب زاویه و ... بیش از ایتها به تماشگر ارائه می‌دهد.

اکثر نمایهای فیلم به صورت نمای عمومی (لانگ‌شات) است. که آدمها (زن، مرد، کودک) با پس زمینه‌ای از طبیعت، در تلاش دائمی، دیده می‌شوند. پیوند زیبا و یگانه آدمها و طبیعت، در سکوتی سرشار از گفته‌ها و تنها صداهای واقعی (صدای پرنده‌گان، آب، دستها و پاها و ...) این حس یکی شدن را تقویت کرده است. می‌گوییم سکوتی سرشار از گفته‌ها، زیرا بیننده از آغاز تا انجام، مشقت کار و رنج ناشی از آن را در چهره‌ها و تلاش آنها را برای به ثمر رساندن محصول، حس می‌کند. و اینهمه، بر بستری از سکوت، که قطعاً سکون نیست و بر تمامی مراحل زندگی این‌گونه آدمها حاکم است، شکل می‌گیرد. آدمهایی از این جنس، تنها با نگاهی یا حرکتی حرف خود را به دیگری می‌زنند و تمام و فیلمساز به نحو شایسته‌ای آن را درک و انتقال داده است. زیبایی گلهای به ثمر رسیده در زمین تشنه و رام‌نشدنی کویر بجستان، تنها و تنها از دریچه رنج به بار نشسته است. پذیرش رنج به عنوان اولین پله برای رسیدن به زیبایی و عشق به زندگی. تنها

جدا کردن پرچمها از گل زعفران

زعفران. رشته‌های زعفران و نوای سه‌تار. نوای سه‌تار و بیدار شدنِ اهل خانه و گرما و قرمزی چوبی‌های در حال سوختن در بخاری، با قرمزی زعفران و ... . پس از ایجاد این پیوندها، تماشاگر، حالا با عنصری بی جان به نام زعفران که تنها کاربرد خوراکی دارد، روپرتو نیست.

در نمای آخر، چون ابتدای فیلم، آدمها در یک لانگ شات، بر پنهان طبیعت دیده می‌شوند. سرگرم کار. گردش دیگری بر مدار زمین. به بار نشستن. زیبایی دیگری. از دریچه رنجی دیگر.

۱- انسان در جستجوی معنا، ویکتور فرانکل، انتشارات دانشگاه تهران.

اینجا، نمای درشت مرد را داریم. نگاه وی به زعفرانهاست. در این نگاه مهربان و معصوم، بیننده، گویی تمامی مشقت کار و رنج مرد را مرور می‌کند. همین طور لحظه‌ای که پرچمهای گل زعفران را دختران جوان از هم جدا می‌کنند، نمای درشت زعفرانها به نمای درشت چهره دختران جوان قطع شده است.

همسانی بسیاری از نماها در فیلم «زعفران» بیننده را به حسن زیبایی پایداری و شور زندگی، از پس تلاش و رنج کار، می‌رساند. مثل: قرمزی پرچمهای گل زعفران و قرمزی گونه‌های دختران جوان، در هنگام کار. قرمزی خون گوسفند قربانی شده با قرمزی